

THÀNH ĐOÀN TP. HỒ CHÍ MINH

TÀI LIỆU

SINH HOẠT CHI ĐOÀN THÁNG 05

NHỮNG NGÀY KỶ NIỆM TRONG THÁNG 5

- ❖ Ngày 01/5: Ngày Quốc tế Lao động
- ❖ Ngày 07/5/1954: Chiến thắng Điện Biên Phủ
- ❖ Ngày 07/5/1909: Ngày sinh Bác sĩ Phạm Ngọc Thạch - Nguyên Bộ trưởng Bộ Y tế, Nguyên Chủ tịch Hội LHTN Việt Nam
- ❖ Ngày 08/5/1818: Ngày sinh C.Mác
- ❖ Ngày 15/5/1941: Ngày Thành lập Đội Thiếu niên Tiền phong Hồ Chí Minh
- ❖ Ngày 19/5/1890: Ngày sinh Chủ tịch Hồ Chí Minh
- ❖ Ngày 19/5/1941: Ngày Thành lập Mặt trận Việt Minh

Góc Lịch sử: “70 NĂM CHIẾN THẮNG ĐIỆN BIÊN PHỦ (07/5/1954 - 07/5/2024)”

Ngày 6/12/1953, Bộ Chính trị quyết định mở Chiến dịch Điện Biên Phủ với bí danh Trần Đình, nhất trí thông qua phương án tác chiến của Tổng Quân ủy. Đại tướng Võ Nguyên Giáp làm Tư lệnh kiêm Bí thư Đảng ủy, đồng chí Hoàng Văn Thái - Tham mưu trưởng, Lê Liêm - Chủ nhiệm Chính trị, Đặng Kim Giang - Chủ nhiệm Cung cấp.

Với khẩu hiệu “Tất cả cho tiền tuyến, tất cả để chiến thắng!”, cả nước dồn sức cho chiến trường Điện Biên Phủ. Bộ Chính trị và Tổng Quân ủy đã quyết định tập trung 4 đại đoàn bộ binh, 1 đại đoàn công pháo với tổng quân số trên 40.000 quân. Các đơn vị bộ đội chủ lực nhanh chóng tập kết, ngày đêm bạt rừng, xẻ núi mở đường, kéo pháo, xây dựng trận địa, sẵn sàng tiến công địch. Trên 260.000 dân công, thanh niên xung phong bắt chập bom đạn, hướng về Điện Biên bảo đảm hậu cần phục vụ chiến dịch... Đến đầu tháng 3/1954, công tác chuẩn bị mọi mặt cho chiến dịch đã hoàn thành.

Góc Lịch sử: “70 NĂM CHIẾN THẮNG ĐIỆN BIÊN PHỦ (07/5/1954 - 07/5/2024)”

Sau 56 ngày đêm chiến đấu, vượt qua muôn vàn gian khổ, “gan không nóng, chí không mòn”, đến chiều ngày 07/5/1954, ta chiếm sở chỉ huy của địch, tướng Đờ Cát cùng toàn bộ Bộ Tham mưu và binh lính tập đoàn cứ điểm Điện Biên Phủ phải ra hàng. Lá cờ “Quyết chiến - Quyết thắng” của quân đội ta tung bay trên nóc hầm chỉ huy của địch. Chiến dịch Điện Biên Phủ toàn thắng!

Chiến thắng Điện Biên Phủ của dân tộc ta đã chứng minh một chân lý của thời đại: Các dân tộc bị áp bức, bị xâm lược nếu có ý chí kiên cường và đường lối đúng đắn, sáng tạo, biết đoàn kết đấu tranh vì độc lập tự do thì dân tộc đó nhất định thắng lợi. Chân lý đó đã thôi thúc và cổ vũ các nước thuộc địa ở châu Á, châu Phi, Mỹ La-tinh đứng lên đấu tranh tự giải phóng, thoát khỏi ách xâm lược của chủ nghĩa thực dân, đế quốc. Chiến thắng này đã làm thay đổi cục diện thế giới, khẳng định sức mạnh chính nghĩa của Việt Nam, độc lập trên thế giới.

KỶ NIỆM 83 NĂM NGÀY THÀNH LẬP ĐỘI THIẾU NIÊN TIỀN PHONG HỒ CHÍ MINH (15/5/1941 - 15/5/2024)

Đội TNTP Hồ Chí Minh được thành lập theo nhu cầu tất yếu của lịch sử đất nước, bởi lẽ lịch sử Đội TNTP Hồ Chí Minh và phong trào thiếu nhi Việt Nam là bộ phận hữu cơ trong lịch sử dân tộc, lịch sử Đảng Cộng sản Việt Nam và lịch sử Đoàn TNCS Hồ Chí Minh.

Ngày 15 tháng 5 năm 1941, Hội Nhi đồng cứu quốc ra đời nhằm tập hợp thiếu nhi vào một tổ chức thống nhất từ Trung ương đến từng địa phương dưới sự hướng dẫn, phụ trách của Đoàn Thanh niên, giáo dục các em theo tinh thần cách mạng và coi các em là một lực lượng cách mạng. Ngày ấy, tại tỉnh Cao Bằng có 5 thiếu niên là Nông Văn Dền, Nông Văn Thàn, Lý Văn Tịnh, Lý Thị Nì, Lý Thị Xậu, được các anh Đức Thanh và các anh cán bộ cách mạng giác ngộ, thử thách, tập hợp để thành lập Đội Nhi đồng Cứu quốc theo quyết định của Đảng Cộng sản Việt Nam.

KỶ NIỆM 83 NĂM NGÀY THÀNH LẬP ĐỘI THIẾU NIÊN TIỀN PHONG HỒ CHÍ MINH (15/5/1941 - 15/5/2024)

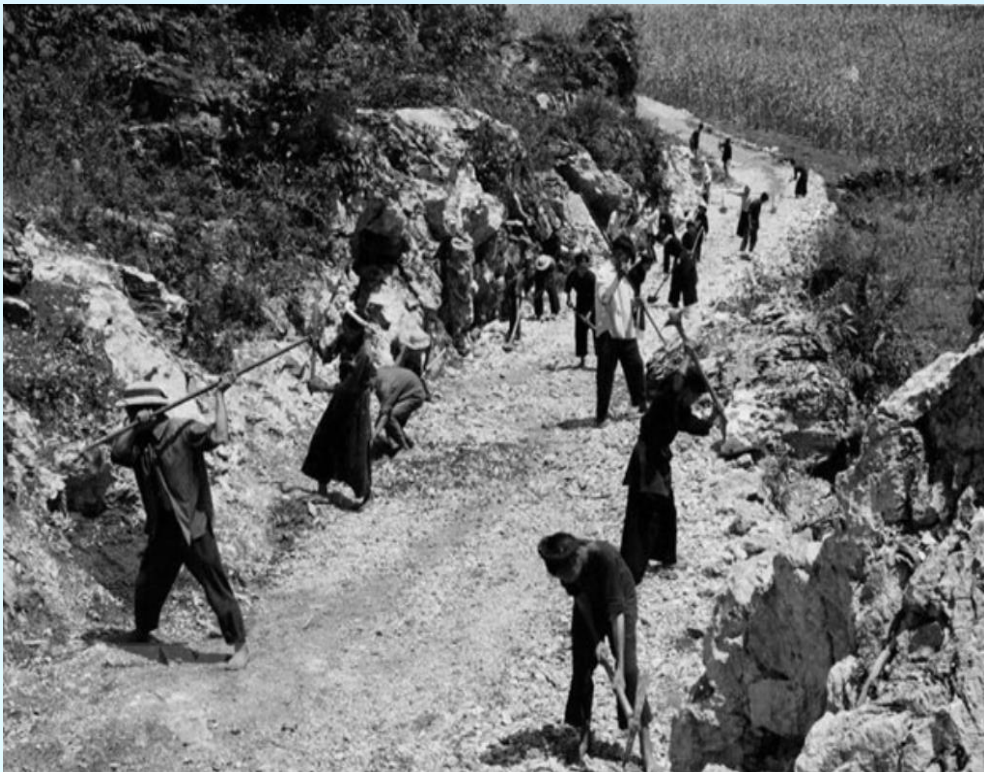
Để đảm bảo bí mật, tổ chức Đội đã đặt bí danh cho các đội viên: Dền mang bí danh Kim Đồng, Thàn là Cao Sơn, Tịnh là Thanh Minh, Xậu là Thanh Thủy, Ni là Thủy Tiên. Cuộc họp đã bầu Kim Đồng làm đội trưởng. Cuối buổi lễ cả 5 bạn được kết nạp Đội đã tuyên thệ *“Trung thành với Đảng, tuyệt đối giữ bí mật, dù có phải hi sinh cả tính mạng cũng không phản bội lại nhân dân và cách mạng”*.

Hội Nhi đồng cứu quốc chính thức thành lập (về sau, vào tháng 11 năm 1956, Đại hội Đoàn toàn quốc lần thứ II đã quyết định đổi tên thành *Đội TNTP Việt Nam*).

GÓC CHIA SẺ: CÂU CHUYỆN “BÁC HỒ VỚI LỰC LƯỢNG THANH NIÊN XUNG PHONG”

**LỰC LƯỢNG TNXP THAM GIA MỞ ĐƯỜNG TRONG
CHIẾN DỊCH ĐIỆN BIÊN PHỦ**

Năm 1950, cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp chuyển sang giai đoạn mới, giai đoạn tiến công. Tháng 9/1950, Trung ương Đảng quyết định mở Chiến dịch Biên giới, giải phóng Cao - Bắc - Lạng. Nhiệm vụ đó đòi hỏi phải huy động một lực lượng lớn nhân công mở đường, tải lương, phục vụ bộ đội chiến đấu. Lực lượng này phải là những thanh niên trẻ, khỏe, có tinh thần hăng hái xung phong, chịu đựng hy sinh, có tổ chức chặt chẽ, có tinh thần sẵn sàng và khả năng hoàn thành mọi nhiệm vụ.

Theo Chỉ thị của Chủ tịch Hồ Chí Minh, ngày 15/7/1950, "Đội thanh niên xung phong công tác Trung ương" được thành lập gồm 225 đội viên. Năm 1953, sau ba năm thành lập, với bút danh C.B, Bác đã viết bài "Đội Thanh niên xung phong" đăng trên Báo Nhân Dân số 147: "Kháng chiến càng tiến tới, công việc ngày càng nhiều, chúng ta cần củng cố và phát triển Đội TNXP để bảo đảm thêm công việc kháng chiến và đào tạo cán bộ sau này. Nhiệm vụ của Đội TNXP là xung phong mọi việc bất kỳ việc khó, việc dễ và phục vụ đến ngày kháng chiến thành công. Đó là nhiệm vụ rất vẻ vang của thanh niên". Một trong những bài thơ nổi tiếng nhất của Bác Hồ có tầm triết lý sâu sắc, có tính giáo dục cao đối với sự rèn luyện của mỗi cá nhân, của các thế hệ thanh niên là bài thơ về TNXP.

GÓC CHIA SẺ: CÂU CHUYỆN “BÁC HỒ VỚI LỰC LƯỢNG THANH NIÊN XUNG PHONG”

Bác Hồ thăm Liên phân đội TNXP 312, làm nhiệm vụ bảo đảm giao thông đường số 3 phục vụ kháng chiến, tại cầu Nà Cù, thôn Nà Tu, Cẩm Giàng, tỉnh Bắc Kạn

Ngày 20/3/1951, một đêm rét đậm. Bác Hồ đến thăm Phân đội 312 của Đội TNXP công tác T.Ư tại cánh rừng Nà Cù, tỉnh Bắc Kạn. Sau khi ân cần hỏi han chuyện ăn ở, Bác hỏi:

- Đào núi có khó không?

Người thưa khó, người thưa không khó. Bác hỏi tiếp:

- Có ai dám đào núi không?

Một nữ đội viên mạnh dạn:

- Thưa Bác, có ạ... TNXP chúng cháu hằng ngày vẫn đào núi để bảo đảm giao thông đây ạ!

Bác cười vui:

- Đào núi, nói không khó là không đúng. Khó nhưng con người vẫn dám làm và làm được... Rồi Bác đọc tặng anh chị em TNXP trong buổi nói chuyện hôm đó bốn câu thơ:

Không có việc gì khó
Chỉ sợ lòng không bền
Đào núi và lấp biển
Quyết chí ắt làm nên!

MỘT SỐ GƯƠNG THANH NIÊN ANH HÙNG TRONG CHIẾN DỊCH ĐIỆN BIÊN PHỦ

Anh hùng Tô Vinh Diện HY SINH THÂN MÌNH CỨU PHÁO

Anh Tô Vinh Diện sinh năm 1924 tại xã Nông Trường, huyện Nông Cống, tỉnh Thanh Hóa.

Nhà nghèo, thuở nhỏ anh phải đi ở nhà địa chủ.

Năm 1945, anh được kết nạp vào Đoàn Thanh niên Cứu quốc.

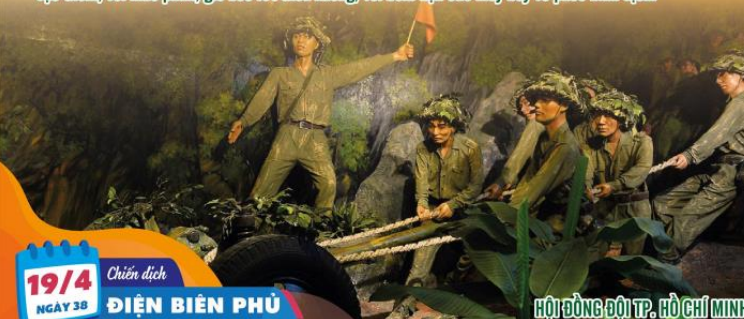
Năm 1946, anh tham gia vào đội du kích xã, năm sau được giao nhiệm vụ xã đội phó.

Năm 1949, anh vào bộ đội, làm công nhân quốc phòng.

Đến tháng 4/1953, anh được chuyển về Trung đoàn pháo cao xạ Hương Thủy (367) thuộc Đại đoàn Công pháo 351 (Đại đoàn Long Châu) trong những ngày đầu thành lập binh chủng pháo cao xạ. Anh cùng đơn vị sang tỉnh Quảng Tây (Trung Quốc) để huấn luyện. Trong thời gian huấn luyện, anh học tập rất gương mẫu để sử dụng thành thạo pháo cao xạ, được chỉ định là Trung đội phó thuộc Đại đội 827, Tiểu đoàn 394, Trung đoàn 367 và được kết nạp vào Đảng Lao động Việt Nam. Là đảng viên, lại là khẩu đội trưởng khẩu đội 3, anh đã lãnh đạo khẩu đội mình luôn giành cờ đỏ thi đua trong Đại đội.

Tháng 12/1953, đơn vị nhận nhiệm vụ hành quân lên Tây Bắc. Anh bị bệnh đang nằm ở quân y viện, nghe tin vội tha thiết xin đi chiến đấu, được về đơn vị kịp lúc chuẩn bị lên đường.

Cuối tháng 01/1954, bắt đầu kéo pháo vào Điện Biên Phủ, một cuộc chiến đấu thực sự với dốc cao, vực thẳm, với mưa phùn, gió bắc rét thấu xương, với bom đạn của máy bay và pháo binh địch.

19/4 Chiến dịch
NGÀY 38 **DIỆN BIÊN PHỦ**
HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

Anh hùng Tô Vinh Diện HY SINH THÂN MÌNH CỨU PHÁO

Đêm 01/02/1954, đại đội 827 đưa pháo xuống dốc Chuối. Khẩu đội của anh Tô Vinh Diện được các chiến sĩ bộ binh Đại đoàn Bến Tre (Đại Đoàn Chiến Thắng 312) sang giúp kéo pháo. Trên 100 chiến sĩ bám chắc vào dây kéo, trên cùng là 2 người quay tời. Quanh khẩu pháo, các pháo thủ có 2 người cầm cằng lái, một người cầm chèn và một người gõ mõ điều khiển thay cho nhịp hô "2-3". Mỗi khi nghe tiếng mõ "Cốc! Cốc!" mọi người phối hợp với tời kéo pháo lên một tí rồi rút chèn ra, xong từ từ nhả tời, nối dây cho pháo từ từ xuống dốc. Các anh Diện và Trí ngồi cầm cằng, cổ lái pháo đi đúng giữa tầm đường (đường chỉ rộng hơn khoảng cách 2 bánh xe pháo chừng 50cm, một bên là vách núi cao, bên kia là vực sâu, chỉ chênh một tí là pháo sẽ lăn xuống vực).

Bỗng một loạt đạn pháo 150 ly của địch ở Mường Thanh bắn ra rơi ngay vào đoạn đường kéo pháo. Lại một loạt đạn nữa nổ vang như sét. Một số đồng chí bị thương vong. Dây tời bị một mảnh đạn chém đứt ở đoạn gần tời. Mặt sự hỗ trợ của lực kéo ở tời, khẩu pháo nặng 2,4 tấn bắt đầu lao nhanh xuống dốc, kéo theo cả khối hơn trăm người cố ghim lại. Anh Tiết bị hất xuống vực sâu sau khi cố gắng chạy theo để chèn chân bánh đến lần thứ ba nhưng lần nào khẩu pháo cũng lỏng lên qua chèn như con ngựa bất kham. Có hai pháo thủ cầm cằng khi anh Trí đã bị pháo gạt vào vách núi chết ngất, chỉ còn một mình anh Diện đang cùng quả pháo tuột xuống dốc. Tình thế thật hiểm nghèo. Khẩu pháo có nguy cơ sẽ lăn xuống vực, không ai hiểu anh Tô Vinh Diện sẽ xử trí ra sao...

Bỗng người ta thấy anh nhào người đẩy mạnh cằng lái vào phía vách núi làm khẩu pháo chồm lên dữ dội rồi đứng vững lại. Nhưng một bánh xe pháo cũng để lên người anh. Anh em vội xúm lại đẩy ngược khẩu pháo lên, khiêng Tô Vinh Diện ra ngoài. Mắt anh từ từ nhắm lại. Tô Vinh Diện hy sinh lúc 03g30 phút ngày 10/02/1954 (đúng sáng mừng một Tết Giáp Ngọ).

Cho tới ngày nay và mãi mãi sau này, kỷ công kéo pháo vào trận Điện Biên Phủ, cũng như tấm gương hy sinh thân mình cứu pháo của anh hùng liệt sĩ Tô Vinh Diện vẫn là một trong những thiên anh hùng ca bất diệt, một trong những truyền thống vẻ vang của Quân đội ta.

19/4 Chiến dịch
NGÀY 38 **DIỆN BIÊN PHỦ**
HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

MỘT SỐ GƯƠNG THANH NIÊN ANH HÙNG TRONG CHIẾN DỊCH ĐIỆN BIÊN PHỦ

Anh hùng Bế Văn Đàn LẤY THÂN LÀM GIÀ SỪNG

Bế Văn Đàn là người dân tộc Tày, quê ở huyện Phúc Hòa (Cao Bằng). Bố mất, anh ở với mẹ, khi nhỏ đã biết giúp mẹ từ việc trong nhà đến việc ngoài nương. Tuy rất thương mẹ, nhưng anh đã trốn nhà đi bộ đội, tham gia Đại đoàn Tày Bắc (316).

Bế Văn Đàn đã dự hầu hết các chiến dịch lớn. Cuộc đời chiến đấu có nhiều niềm vui lớn, nhưng mỗi khi nhớ mẹ, anh lại bồi hồi thương mẹ đã già ở nhà khuya sớm một mình vất vả. Trong một thời gian dài, anh đã dành dụm được một ít tiền, may cho mẹ một cái áo bông cắt kỹ ở đây ba lô, định khi có dịp về phép sẽ biếu mẹ.

Tháng 12/1953, Đại đoàn của anh được vinh dự mở đầu chiến dịch Đông - Xuân 1953 để chuẩn bị cho cuộc bao vây và tấn công tiêu diệt Điện Biên Phủ. Đại đoàn hành quân lên Tây Bắc, vừa tiến công giải phóng thị xã Lai Châu, vừa dùng phần lớn lực lượng chặn địch không cho rút chạy từ Lai Châu về Điện Biên Phủ. Hai Trung đoàn 174 và 98 được lệnh hành quân cấp tốc theo đường tắt, xuyên rừng, ngược sông Nậm Mối, vượt đèo Pha Thôn, chịu đói, chịu rét suốt mấy ngày liền để kịp tới nơi địch.

21/4
NGÀY 40
CHIẾN DỊCH
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

Anh hùng Bế Văn Đàn LẤY THÂN LÀM GIÀ SỪNG

Ngày 12/12/1953, Đại đội 674 thuộc Trung đoàn 174 đến nơi đầu tiên gặp 1 cánh quân địch từ Lai Châu chạy về đến Mường Pồn. Tuy địch đông hơn ta và ở vào địa thế có lợi, Đại đội 674 vẫn kiên quyết chặn đánh địch. Giặc Pháp bắn dữ dội và còn gọi máy bay từ Điện Biên Phủ lên bắn phá ác liệt chung quanh Mường Pồn. Các chiến sĩ ta vẫn tiến lên khép chặt vòng vây. Thấy quân ta ít, giặc chia làm 3 mũi đánh ra để phá vây. Các chiến sĩ đã chiến đấu rất dũng cảm, đánh lui nhiều đợt tấn công của giặc. Chiến sĩ liên lạc Bế Văn Đàn mang lệnh đến cho tiểu đội trưởng Chu Văn Pù giữa lúc anh em đang gặp khó khăn: cả tiểu đội chỉ còn 4 người đang phải ngăn chặn một cánh quân địch đông hơn nhiều lần. Trước mắt Bế Văn Đàn, khẩu trung liên của 1 chiến sĩ ta đang nổ giòn già bỗng tắt ngấm, xạ thủ bị thương. Khẩu trung liên bên phải do tiểu đội trưởng Pù bắn, nổ rền nhưng rồi lại im lặng tiếng ngay. Pù đang lúng túng vì ta ở vị trí thấp không bắn được chính xác địch đang ở trên cao xung phong tới. Một chiến sĩ bê từ dưới suối lên 1 hòn đá kê trung liên nhưng không ổn. Đã có mấy tên giặc vọng sườn xông vào. Chiến sĩ Hoàng Văn Thàng giương lê nhảy lên đâm chết 1 tên nhưng liên sau đó lại bị trúng đạn, ngã xuống.

21/4
NGÀY 40
CHIẾN DỊCH
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

Anh hùng Bế Văn Đàn LẤY THÂN LÀM GIÀ SỪNG

Lòng nóng như lửa đốt. Bế Văn Đàn nghiến răng quật 1 tràng tiểu liên hạ được tên giặc vừa bắn Thàng, xong anh vọt nhảy đến chỗ Pù, quý rập xuống kê hai chân khẩu trung liên lên vai mình, hai tay giữ chắc 2 càng, miệng hét lớn thúc giục Pù:

- Bắn trả thù cho đồng chí Thàng!

Pù ngần ngại vì bắn như vậy sẽ rất nguy hiểm cho Bế Văn Đàn. Anh Đàn lại giục: "Bắn đi! Bắn đi!". Biết Đàn có thể hy sinh, nhưng vì thắng lợi của trận đánh, Pù đánh nuốt nước mắt, nghiến răng bóp cò. Hàng loạt tên giặc bị

trung liên của Pù quét ngã, bọn còn lại hoảng sợ chạy giạt trở lại. Bỗng 1 viên đạn bắn trúng hoa chân lửa làm khẩu trung liên bị văng về 1 bên. Bế Văn Đàn lại lôi súng đặt trên lưng. Ngay lúc ấy, Đàn bị trúng đạn vào vai, ngã xuống. Anh lại chồm dậy giữa những tiếng hô xung phong của giặc. Anh nhào người lên và giục Pù:

- Kê lên ... Kê lên, Pù! Bắn đi, bắn đi, bắn hết chúng nó! Kê thù trước mắt, đồng chí có thương tôi thì bắn chết chúng nó đi, trả thù cho đồng đội!

Trên vai Đàn, khẩu súng lại nổ rền. Cùng lúc đó, khẩu trung liên bên phải với mồi được sửa xong cũng bắt đầu nhà đạn phối hợp với khẩu của Pù, quét giặc ngã nhào, xác nằm ngổn ngang. Nhưng trên người Bế Văn Đàn đã đầy thương tích, máu chảy ướt đầm. Tấm gương chiến đấu dũng cảm quên mình của anh đã có vũ toàn đơn vị xông lên đánh tan quân địch. Địch phải tháo chạy hoảng loạn về Mường Pồn. Đó cũng là lúc Bế Văn Đàn kiệt sức, từ từ ngã xuống trong vòng tay của tiểu đội trưởng.

Liệt sĩ Bế Văn Đàn được truy tặng Huân chương Chiến công hạng Nhất, được truy tặng danh hiệu Anh hùng Lực lượng vũ trang Nhân dân và Huân chương Quân công hạng Nhì.

21/4
NGÀY 40
CHIẾN DỊCH
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

MỘT SỐ GƯƠNG THANH NIÊN ANH HÙNG TRONG CHIẾN DỊCH ĐIỆN BIÊN PHỦ

Anh hùng Phan Đình Giót LÂY THÂN LẬP LỖ CHÂU MAI

Phan Đình Giót quê ở huyện Cẩm Xuyên, tỉnh Hà Tĩnh. Bố mất sớm, anh ở với mẹ, gặt thuê cấy mướn, lên rừng tìm gỗ đốt than để kiếm sống. Có lúc anh đi ở dọ cho một tên cường hào chủi bởi thậm tệ, bày chuyện để quyết công anh suốt 4 năm làm việc cực khổ.

Năm 1950, anh đã ba lần xung phong tòng quân, nhưng cả ba lần đều không nhận vì nhỏ người không đủ cân nặng. Anh không nản, nghĩ ra kế nhét cát sỏi vào túi áo túi quần cho nặng cân và được cho vào bộ đội.

Cuối năm 1953, Đại đoàn Chiến thắng (312) được lệnh hành quân lên Tây Bắc tham gia chiến dịch lịch sử

Điện Biên Phủ, Phan Đình Giót cùng đi theo đơn vị. Trên đường hành quân, bàn chân anh bị nứt nẻ rất nhiều. Để theo kịp đồng đội, anh đã nên đau dùng kim chỉ tự khâu những chỗ nứt nẻ bàn chân, nhất định không chịu quay về quân y.

Đại đoàn Bến Tre, tức Đại đoàn Chiến thắng (312) được giao nhiệm vụ đánh trận mở đầu chiến dịch Điện Biên Phủ. Đơn vị anh Giót được Đại đoàn giao nhiệm vụ tiêu diệt cứ điểm 2 của Him Lam. Cứ điểm 2 của Him Lam ở trên một ngọn đồi cao và dốc. Tối ngày 13/3/1954, 5 hỏa điểm địch chia xuống, tuôn đạn như mưa có cản đường tiến bộ đội ta. Đơn vị của anh Giót - tiểu đội 1 bộc phá, nhận nhiệm vụ mở tung hàng rào cứ điểm địch ở chặng ngoài. Các anh đã đánh 8 ống bộc phá. Hàng rào địch chỉ còn 20 mét nữa. Đến lượt tiểu đội phó Phan Đình Giót, anh luôn giữa các luồng đạn địch, lên đặt ống thứ chín cho nổ, mở thêm được 3 mét rào. Anh nằm phục sang một bên cho chiến sĩ Ky lên đánh ống bộc phá thứ mười. Nhưng khẩu trung liên trong cứ điểm địch cứ nhắm chỗ Ky bắn tới. Ky bị thương. Anh Giót nhào đến đỡ lấy ống bộc phá của Ky rồi chạy lên đánh tiếp, chưa kịp lui về thì Liên vừa ôm ống bộc phá thứ mười một chạy tới bị trúng đạn rồi hi sinh. Anh Giót vừa thương bạn vừa thêm căm thù địch, lại ôm bộc phá của Liên tiến lên. Thế là một mình anh đã làm được nhiệm vụ của cả tổ.

22/4
NGÀY 41
CHIẾN DỊCH
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

Anh hùng Phan Đình Giót LÂY THÂN LẬP LỖ CHÂU MAI

Đến lượt tiểu đội bộc phá thứ hai tiến lên hoàn thành nhiệm vụ. 60 mét rào thép gai bị phá tung. Hàng rào địch đã bị mở ngõ. Lập tức, các chiến sĩ lao vào qua mở cửa, đánh thẳng vào lỗ cốt địch. Bọn giặc hoảng loạn, chạy ngược lên đồi cao, dựa vào tuyến phòng thủ trên đó để bắn chặn bộ đội ta. Ấc nhất là những hỏa điểm ở 2 lỗ cốt trước mặt và bên phải của địch cứ nổ đạn dồn dập cản đường tiến của ta. Một số chiến sĩ đã hy sinh. Đội bộc phá được lệnh đánh bịt hỏa điểm của địch. Các chiến sĩ chia làm 2 tổ bò lên, trong đó có anh Giót. Gần đến nơi, anh Giót bị một viên đạn bắn xuyên bả vai. Anh cắn môi, nép người sát lỗ cốt cùng các bạn quăng pháo và lựu đạn tới tập vào lỗ châu mai. Bốn năm ánh chớp lóe lên liên tiếp. Lỗ cốt bị sập hẳn.

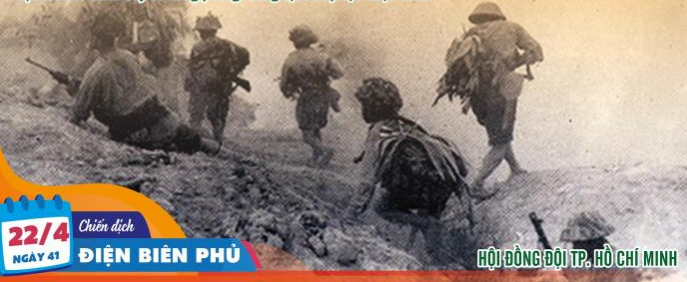
Đại đội 58 tiếp tục phát triển lên phía trước. Mũi chính của đại đội tiến sang phía Tây Bắc cứ điểm. Nhưng từ phía này, hỏa điểm trong lỗ cốt bên phải bắn ra dữ dội. Một số chiến sĩ ngã xuống. Tiểu đội phó Phan Đình Giót báo cáo:

- Địch bắn rất mạnh, phải dập tắt hỏa điểm, xung kích mới lên được.

Tiểu đoàn phó tiểu đoàn 428 cũng thấy như vậy. Anh ra lệnh:

- Đồng trí Giót, tiến lên dùng tiểu liên bịt hỏa điểm của địch!

Anh Giót xách tiểu liên nhẹ nhàng trườn lên. Chỉ còn cách hỏa điểm địch không đầy 10 mét, anh chuyển tiểu liên qua tay trái rồi vùng tay phải ném một quả lựu đạn. Lựu đạn nổ nhưng hỏa điểm vẫn bắn ra rất rát. Một viên đạn vừa xuyên thủng đùi anh. Đó là vết thương thứ hai. Nhưng anh vẫn mím môi bò nhích lên một đoạn, lựa chỗ ti dúi rồi kê tiểu liên quét thẳng vào lỗ châu mai liền 2 băng. Tiểu liên của anh hết đạn mà hỏa điểm của địch vẫn bắn ra. Sau lưng anh, các xung kích đang chờ anh diệt tắt hỏa điểm này để xung phong. Súng địch tiếp tục khạc lửa...

22/4
NGÀY 41
CHIẾN DỊCH
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

Anh hùng Phan Đình Giót LÂY THÂN LẬP LỖ CHÂU MAI

Bên dưới các chiến sĩ nhìn lên thấy người chiến sĩ dũng cảm Phan Đình Giót nhom lên rồi lại ngồi xuống bên chỗ châu mai của địch. Có lẽ anh đã hết cả đạn và lựu đạn. Anh còn làm gì được kẻ địch với hai bàn tay trắng trong khi còn cách chúng cả 1 bức tường dày gỗ đất?

Chính lúc ấy, toàn thân người Đảng viên Phan Văn Giót bỗng sùng sùng hiện lên bên vách lỗ cốt số 3. Anh rướn mình lên cao, bắm tay vào những sà ngang phía trên lỗ châu mai. Một cái xoay người thật nhanh, toàn thân anh đã trùm kín ngay cái tia lửa đang chớp giằng giật xói về phía các chiến sĩ ta. Anh đã áp lồng ngực mình vào trước họng súng địch! Hỏa điểm địch phụt tắt!

- Xung pho..ong! Trả thù cho đồng chí Phan Đình Giót!

Với một sức mạnh kỳ lạ, các chiến sĩ bật dậy, băng như chớp vượt qua lỗ cốt số 3 đánh sâu vào tiêu diệt hoàn toàn cứ điểm của địch. Lúc ấy vừa đúng 20 giờ 30 phút đêm 13/3/1954.

Phan Đình Giót, người tiểu đội phó bộc phá dũng cảm của đại đội 58, tiểu đoàn 428, trung đoàn Đầm Hà (141) thuộc Đại đoàn Bến Tre (Đại đoàn Chiến Thắng 312), đã hy sinh trong tư thế lấy thân mình lấp lỗ châu mai cho đồng đội xông lên tiêu diệt cứ điểm 2 cho cụm cứ điểm Him Lam.

Năm tháng đã đi qua, nhưng gương anh vẫn sáng mãi cùng chiến thắng Điện Biên Phủ trong lòng dân tộc ta.

22/4
NGÀY 41
CHIẾN DỊCH
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

MỘT SỐ GƯƠNG THANH NIÊN ANH HÙNG TRONG CHIẾN DỊCH ĐIỆN BIÊN PHỦ

Anh hùng Trần Can

NGƯỜI CẮM CỜ TRÊN CỬ ĐIỂM HIM LAM

Anh Trần Can sinh năm 1931, quê ở xã Sơn Thành, huyện Yên Thành, tỉnh Nghệ An. Từ nhỏ, anh đã nung nấu quyết tâm đi bộ đội để giải phóng quê hương.

Tháng 5/1951, Trần Can xung phong nhập ngũ và được phân về Trung đoàn 209, Đại đoàn 312 (Đại đoàn Chiến Thắng). Khi vào bộ đội, anh chiến đấu rất dũng cảm, mưu trí. Dù chiến trường có khó khăn, ác liệt đến đâu, anh đều kiên quyết dẫn đầu đơn vị vượt lên, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ.

Năm 1952, Trần Can cùng Trung đoàn 209 tham gia Chiến dịch Tây Bắc. Trong trận đánh địch ở Bản Hoa, đồng chí làm nhiệm vụ xung kích và đã dùng thủ pháo diệt ụ súng địch để đơn vị tiến công. Khi tiểu đội bị thương vong nhiều, đồng chí đã hiệp đồng với các đồng chí ở tiểu đội khác và dẫn đầu tổ diệt 3 ụ súng của địch, đánh thắng vào sở chỉ huy, bắt sống 22 tên địch, thu 17 súng các loại. Với những thành tích xuất sắc trong chiến đấu, anh Trần Can trở thành một trong những tiểu đội trưởng xuất sắc của Tiểu đoàn 130, Trung đoàn 209, Đại đoàn 312, được các đồng chí, đồng đội kính trọng và tin yêu.

Cuối năm 1953, để chuẩn bị cho Chiến dịch Điện Biên Phủ lịch sử, đơn vị của anh được giao nhiệm vụ mở đường kéo pháo và kéo pháo vào trận địa. Việc kéo pháo của bộ đội ta qua những đèo, núi vô cùng khó khăn, gian khổ, trong khi máy bay địch liên tục thả bom trên các tuyến đường nhằm ngăn chặn quân ta. Anh Trần Can đã nhiều lần hàng hải đập lúa cứu pháo; mưu trí, dũng cảm đưa pháo về vị trí tập kết an toàn.

Mở màn Chiến dịch Điện Biên Phủ, đơn vị của anh được giao nhiệm vụ tiêu diệt cứ điểm Him Lam. Đây là một trong những trung tâm đề kháng mạnh của địch, gồm ba cứ điểm phòng ngự kiên cố nằm trên ba quả đồi liên nhau, do Tiểu đoàn 3 thuộc Trung đoàn Lê dương số 13 chiếm đóng. Cứ điểm Him Lam nằm cách Mường Thanh 2,5km, có nhiệm vụ bảo vệ phần khu trung tâm Mường Thanh và án ngữ con đường từ Tuần Giáo đến Điện Biên Phủ.

26/4
NGÀY 45
Chiến dịch
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

Anh hùng Trần Can

NGƯỜI CẮM CỜ TRÊN CỬ ĐIỂM HIM LAM

Ngày 13/3/1954, trong trận đánh cứ điểm Him Lam mở màn cho Chiến dịch Điện Biên Phủ, Tiểu đội trưởng Trần Can chỉ huy tiểu đội nhanh chóng chiếm lô cốt đầu cầu, rồi đánh thắng vào sở chỉ huy, tiêu diệt địch còn lại trong hầm ngầm, bắt 25 tên địch, thu nhiều vũ khí. Anh đã cầm lá cờ “Quyết chiến, Quyết thắng” lên trung tâm cứ điểm Him Lam. Đây là lá cờ đầu tiên quân ta cắm trên cứ điểm địch tại chiến trường Điện Biên Phủ.

*“Dù bom đạn xương tan, thịt nát
Không sờn lòng, không tiếc tuổi xanh”*

Sau chiến thắng tại cứ điểm Him Lam, Trần Can cùng đồng đội tiếp tục chiến đấu ở nhiều vị trí khác nhau. Trận cuối cùng của anh Trần Can là tấn công tiêu diệt điểm cao 507 - một trong bốn cứ điểm còn lại trên đường số 41 bên sông Nậm Rốm, cách Sở chỉ huy của Tập đoàn cứ điểm Điện Biên Phủ khoảng 300m. Anh đã dũng cảm dẫn đầu tiểu đội xông lên áp đảo quân địch, đánh chiếm điểm cao. Địch bắt ngờ phản kích, bắn pháo dữ dội và cho quân lên đánh chiếm lại. Ta với địch giành giật nhau từng thước đất hết sức quyết liệt. Trần Can cùng đồng đội kiên quyết giữ vững trận địa và đánh bại 4 đợt phản kích của chúng. Địch lại xông lên trong đợt phản kích lần thứ năm, chúng ném lựu đạn tới tấp trước khi xung phong. Anh Nhật Lựu đạn ném lại và chỉ huy đơn vị đánh giáp lá cà với địch. Trận đánh diễn ra rất ác liệt suốt đêm ngày 06/5/1954. Cán bộ chỉ huy của đại đội bị thương vong hết, bản thân anh cũng bị thương nặng nhưng vẫn thay cán bộ đại đội chỉ huy chiến đấu.

26/4
NGÀY 45
Chiến dịch
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

Anh hùng Trần Can

NGƯỜI CẮM CỜ TRÊN CỬ ĐIỂM HIM LAM

Rạng sáng ngày 07/5/1954, Trần Can tập trung đồng đội bị thương nhẹ, động viên, chấn chỉnh tổ chức và củng cố lại trận địa. Địch lại phản kích dữ dội, hòng đánh bật quân ta giành lại cửa ngõ tiến vào Mường Thanh. Anh đã anh dũng chỉ huy đơn vị đánh tan từng đợt phản kích của địch, kiên quyết giữ vững trận địa, tạo đà cho đơn vị tiến công vào trung tâm Mường Thanh. Trong trận đánh điểm cao này, anh cùng tiểu đội đã loại khỏi vòng chiến đấu hàng trăm tên địch, thu nhiều vũ khí trang bị của địch.

Trong lúc chỉ huy bộ đội đánh địch phản kích, giữ vững trận địa, tạo thế và lực cho đơn vị tiến vào trung tâm Mường Thanh, một đợt hỏa lực mạnh của địch bất ngờ ập xuống, **anh Trần Can trúng đạn và anh dũng hy sinh đúng vào sáng ngày 07/5/1954 - ngày kết thúc Chiến dịch lịch sử Điện Biên Phủ.** Khi hy sinh, anh là Đại đội phó bộ binh thuộc Trung đoàn 209, Đại đoàn 312.

Ngày 07/5/1956, liệt sĩ Trần Can được Đảng và Nhà nước truy tặng Huân chương Quân công hạng Nhì và danh hiệu Anh hùng Lực lượng vũ trang nhân dân. Trước đó, anh cũng được tặng nhiều danh hiệu và huân, huy chương, như: Huy chương Quân công hạng Ba, Huân chương Chiến công hạng Nhất, Chiến sĩ thi đua của Đại đoàn.

26/4
NGÀY 45
Chiến dịch
ĐIỆN BIÊN PHỦ

HỘI ĐỒNG ĐỘI TP. HỒ CHÍ MINH

THÀNH ĐOÀN TP. HỒ CHÍ MINH

TÀI LIỆU

SINH HOẠT CHI ĐOÀN THÁNG 05